

"NA KŘÍDLECH"

1.5. - 31.5.2022

V Počátkách je na různých místech umístěno 16 číslovaných obrázků se zajímavostí z přírodního prostředí. Hra začíná v malém parku mezi ZŠ a MŠ, k dalšímu obrázku vám ukáže směr černobílá fotografie na obrázku.

Herní karta obsahuje omalovánku nejen pro děti. Na každém obrázku je barevná skvrna, která vám dá klíč k vybarvení a vyuštění omalovánky. Číslo v levém horním rohu na obrázku s barevnou skvrnou odpovídá číslu na omalovánce.

Ve spodní části herní karty můžete doplňovat odpovědi na otázky, nacházející se v horní části obrázku. Odpovědi zaznamenejte v textu opět podle čísel obrázků. Dokončíte tak příběh, který vás bude cestou provázet.

Na třech místech najdete obálku s malým sešitkem, kam můžete zaznamenat své nápady na vylepšení prostředí v našem městě. Vaše nápady budeme diskutovat se zástupci našeho města.

Představte si, že máte křídla a nechte se unášet naší krásnou krajinou. Šťastnou cestu k cíli.

KŘÍDLA

Byl příjemný jarní den. Ve vzduchu byla ještě cítit zima, foukal svěží vítr a v trávě se choulily první květy. Zahrady se chlubily barevnými koberci krokusů, primulí, bledulí a sněženek. se připravovaly na den, kdy na světě přivítají svá mláďata. Stromy se po zimě probouzely z dlouhého spánku a jívy vystrčily na slunce na větvíčkách malá zimomřivá kořata.

A kdesi daleko od svého cíle se domluvilo kamarádů, že se vydají na cestu. Nebyla snadná.

Trápila je zima, hlad a žízeň. Usínavi únavou. Často museli na své cestě snášet prudký se sněhovými krupkami, nebo se vyhřívali pod paprsky jarního slunce. I starý, statný a urostlý se protahoval a ze svých kořenů posílal šťavnatou mízu do větví a malých větvíček. dětí veselé pobíhalo po trávě. Vzduch voněl jarem, sluncem, vlhkou hlínou a kamarádi už viděli v dálce svůj cíl. Po dlouhé cestě si odpočinuli na louce u rybníka. Ze spánku je probudila zvláštní hudba. Jako by

slyšeli hrát Když otevřeli oči, byli v úžasu. Celý strom nad jejich hlavami byl plný drobných barevných tvorečků, kteří si veselé prozpěvovali. Na jedné větvi sedělo vrabců čimčaráků, vedle nich zpívali kosíci a z dálky přilétalo asi pěnkaviček. Nikdo už dlouhou dobu neslyšel tak krásný koncert, který poslouchali naši unavení kamarádi. Měli hlad a žízeň. Nedaleko zahlédli studánku. Napili se a chtěli se vypravit hledat něco k obědu, když tu najednou jeden z nich zasténal: „Nemohu dál, něco se mi stalo!“. Všichni se lekli. Seběhli se k němu a uviděli, jak má nohu a tělo omotané pevným provazem. Zřejmě se mu při cestě připletl pod nohy. Na noze se mu objevila kapka krve od toho, jak provaz škrtil. „Nemůžeme ho tady nechat a pokračovat dál,“ řekli kamarádi. Opatrně se pokusili sundat zamotaný provaz. Kamaráda hladili a konejšili. Z dálky byl slyšet vlak, nejspíš z nádraží z nedaleké vesnice Slunce svítilo a kamarádi bezradně stáli kolem raněného. Tu jeden z nich dostal nápad a řekl: „Musíme mu nohu zchludit, to mu pomůže.“ Snažili se mu ji namočit ve studánce. Ta byla ale hluboko a všechni se báli, že by tam spadl.

Nedaleko zurčel Z posledních sil tam zraněný kamarád dokulhal, aby si ochladil zraněnou nohu. „To vydržíš, to bude dobré,“ konejšili ho ostatní. „Už to máme k cíli jenom kousíček,“ volali na něho. „Vám je hej, já ale nevím, jestli se mi podaří dostat se tak vysoko,“ pravil raněný. „To dokážeš! V podobné situaci byl i tvůj dědeček před lety!“ povzbuzovali ho kamarádi. Zraněný se postavil ztěžka na bolavou nohu, oči mu náhle zazářily a zvolal: „Já mám křídla, já mám velká křídla.“

Rozepjal svá nádherná dvoubarevná křídla, vznesl se vysoko až nad počáteckou věž a usedl do velkého hnizda.

Velký byl konečně v cíli. A co se stalo s kamarády? Paní na hnizdě s látkou zůstala a ostatní dva si našli svoje hnizdo v nedaleké vesnici. A teď už je to na vás. Můžete pozorovat, zda táta občas stojí na jedné noze, protože se mu bolest ještě nezahojila, a kolik se mu se svou paní narodilo v hnizdě dětí. Tak hezké pozorování.

